

غزل شماره ۲۵۶

نصیحتی کُنت بشنو و بهانه بگیر

هر آنچه ناصحِ مشفق بگویدت پذیر

ز وصلِ رویِ جوانانِ تمشعی بردار

که در کینکه عمر است مگر عالم پیر

نعیم هر دو جهان پیش عاشقان به جوی
که این متاعِ قلیل است و آن عطای کثیر

معاشری خوش و رودی بسازی خواهم
که دردِ خویش بگویم به نالهٔ بزمِ وزیر

بر آن سَرَم که تو شتم می و کُنه نکنم
اگر موافقِ تدبیر من شود تقدیر

چو قسمتِ ازلی بی حضورِ ما کردند
گر اندکی نه به وفقِ رضاست خرده بگیر

چو لاله در قدم ریز ساقی می و مشک
که نقشِ خالِ گلارم نمی رود ز ضمیر

یار ساغر دُر خوشاب ای ساقی

خود گو کرم آصفی بین و بمیر

به غم توبه نهادم قدح ز کف صدار

ولی کرشمه ساقی نمی کند تقصیر

می دو ساله و محبوب چارده ساله

همین بس است مرا صحبتِ صغیر و کبیر

دل رمیده مارا که پیش می گیرد؟

خبر دهید به مجنون خسته از زنجیر

حدیث توبه در این بزمه مگو حافظ

که ساقیان کمان ابرویت ز توبه تیر

تفسیر فال

فکر می‌کنی همیشه جوان خواهی ماند و هیچ وقت پیر نمی‌شوی. اما واقعیت این است که گذر زمان برای همه ما اجتناب‌ناپذیر است و جوانی تنها یک دوره از زندگی است که به سرعت به پایان می‌رسد. به نصیحت‌های پیران گوش کن، زیرا آنها تجربیات زیادی را در زندگی پشت سر گذاشته‌اند و دارای بینش‌های عمیق‌تری هستند که می‌تواند راهگشای تو باشد. دوستانت ممکن است تو را فقط برای لحظاتی شاد و خوشحال بخواهند، اما در دنیای واقعی، آنهایی که واقعاً برای تو اهمیت قائل هستند، دردهایت را نیز خواهند شنید و در کنار تو خواهند ماند. توقع خود را پایین بیاور، زیرا گاهی اوقات انتظارات بالا می‌تواند منجر به ناامیدی شود. اشتباهات خود را گردن کسان دیگر نینداز؛ پذیرش مسئولیت عمل‌هایت نه تنها نشانه بلوغ است بلکه راهی برای یادگیری از تجارب گذشته نیز محسوب می‌شود. توبه کن تا بتوانی با قلبی آرام‌تر و ذهنی روشن‌تر به آرزوهای مادی خود بررسی و زندگی

معنادارتری بسازی. این مسیر ممکن است دشوار باشد، اما ارزش تلاشش را دارد تا بتوانی به رضایت درونی دست یابی.

به کوشش : پارسی دی

منبع تفسیرها: آلامتو و سلام دنیا